

Az eredeti Soros-terv TELJES magyar fordítása

A fordító, Lovas István előszava

Soros saját maga által írt terveit a migránsok európai befogadásának szükségességéről és körülményeiről.

Miközben számtalan, általa finanszírozott NGO-k az Európába irányuló migrációs áramlatokat minden lehetséges eszközzel és módon segítik, *legalább két dolgot jelez az, hogy a külföldi fősodratú média a hazai ellenzéki politikusokhoz és médiájához hasonlóan szintén letagadja a nyilvánvalót, vagyis a Soros-terv létezését. Azt, amit ő saját maga annak, tervnek nevezett.*

Az egyik az, hogy reszketnek a tényektől.

A másik pedig az, hogy mára a nyugati média állapota egy korábbiakban nem is sejtett mélységbe zuhant: a Frankfurter Allgemeine Zeitungtól kezdve a Financial Times-ig tartják egyaránt kötelezőnek az „állítólagos” jelző kitételét a Soros-terv elé, amikor azt például magyar kormányzati politikusok idézni „merik”.

A múlt pénteken (2017.szept.22.) megkérdeztük a brit globális terjesztésű Financial Timestől, kivételesen vennék-e bátorságot, hogy válaszolnak arra a számukra nyilván kínos kérdésre, vajon miért nevezik „állítólagosnak” azt a tervet, amelyet szerzője, George Soros saját maga a Financial Times-ban magában is tervnek nevezett. Azt is megkérdeztük, ha például a magyar miniszterelnök azt írná, „zöld az ég”, és azt egy ellenfele idézné, oda tennék-e arról szóló cikkükben a kételyt jelző „állítólagos” szót. A bátor, példamutatóan demokratikus Financial Times természetesen bölcsen hallgatott.

A sorozatot a [Market Watch](#) tőzsde- és pénzügyi portál azon cikkével kezdjük, amelynek szerzője George Soros. 2015. szeptember 29-én az alábbi címmel jelent meg írása:

Íme a tervem a menekültkáosz megoldására

Írta: George Soros, MarketWatch

Az Európai Uniónak vállalnia kell a felelősséget azért, hogy nincs közös menekültpolitikája. Ez az idei növekvő menekültbeáramlást kezelhető problémából egy újabb politikai válsággá alakította át.

Mindegyik tagország önző módon saját érdekeire összpontosított, gyakran mások érdekeivel ellentétes módon cselekedve. Ez pánikot keltett a menekültkérők, a nagy nyilvánosság, valamint a jog és rend fenntartásáért felelős hatóságok soraiban. A menekültkérők voltak a legnagyobb áldozatok.

Az EU-nak átfogó **tervre** van szüksége, hogy a válságra reagáljon. Olyanra, amely megerősíti a hatékony irányítást a menedékkérők áramlásai fölött úgy, hogy az biztonságos, rendezett módon menjen végbe, és olyan ütemben, amely tükrözi Európa képességét befogadásukra. Annak érdekében, hogy a **terv** átfogó legyen, annak ki kell terjednie Európa határain túl. Kevésbé bomlasztó és sokkal kevésbé drága, ha a potenciális menedékkérőket jelenlegi helyükön vagy ahhoz közel tartjuk.

A jelenlegi szíriai válság eredete miatt a szíriai nép sorsának kell az első számú prioritásnak lennie. De más menedékkérőket és migránsokat sem szabad elfelejteni.

Hasonlóan, egy európai **terv** mellett egy globális reagálásnak is kell lennie, az ENSZ hatósága alatt és a tagországainak részvételével. Ezzel el lehetne osztani a szíriai válságnak a terheit számos ország között, miközben globális normákat is meg lehetne alkotni ahhoz, hogy nagyobb általánosságban lehessen foglalkozni a kényszerű migráció problémáival.

Íme egy átfogó terv hat eleme

Az első:

az EU-nak évente legalább egymillió menedékkérőt kell befogadnia a belátható jövőn belül. És ehhez a terhet korrekt módon kell megosztani – ami olyan elv, amelyet a szeptember 23-i csúcson egy minősített többség végül meg is hozott.

A megfelelő finanszírozás kritikus fontosságú.

Az EU-nak menekültként 15 000 eurót (16 800 amerikai dollárt) kell biztosítani az első két év mindegyikére azért, hogy fedezni lehessen a lakhatás, egészségügyi ellátás és az oktatás költségeit – és azért, hogy a menekültek elfogadását vonzóbbá lehessen tenni a tagországoknak. E pénzüsszegeket elő lehet teremteni azzal, hogy hosszú lejáratú kötvényeket bocsátanak ki, felhasználva az EU igénybe nem nagyon vett AAA kategóriájú kölcsönzési képességét, aminek a további előnye az lesz, hogy indokolt fiskális ösztönzést adnak az európai gazdaságnak.

Az is egyformán fontos, hogy lehetővé tegyük az államoknak és a menekültkérőknek preferenciáik kifejezését, a legkevesebb erőltetést alkalmazva. A sikernek elengedhetetlen feltétele, hogy a menekülteket oda helyezzük, ahová ők akarnak menni.

Másodszor:

az EU-nak kell vezetnie azt a globális erőfeszítést, hogy megfelelő összegekkel segítsék Libanont, Jordániát és Törökországot az azon országokban jelenleg élő négy millió menekült támogatására.

Ez idáig még az alapvető ellátáshoz szükséges összegeknek csak egy töredékét biztosították. Ha bele vesszük az oktatáshoz, képzéshez és egyéb lényeges dolgokhoz szükséges összegeket, az éves kiadások legalább 5 000 eurót jelentenek menekültenként, azaz 20 milliárd eurót. A Törökországnak nyújtott uniós segély – noha azt a múlt héten megkészt szerezték – még mindig csak 1 milliárd euró összegű. Ezen felül az EU-nak szintén segítenie kell preferált kereskedelmi státusszal rendelkező különleges gazdasági övezeteket létrehozni a térségben, beleértve Tunéziát és Marokkót, hogy vonzani lehessen befektetéseket és létre lehessen hozni munkahelyeket mind a helyieknek, mind pedig a menekülteknek.

Az EU-nak el kellene köteleznie magát, hogy a külső határok mentén fekvő országoknak még legalább 8 – 10 milliárd eurót adjon úgy, hogy a hiányzó összeg az Egyesült Államoktól és a világ többi országától jöjjön. Ez hozzá lenne adható a hosszú lejáratú kötvények összegéhez, amelyeket azért bocsájtanak ki, hogy támogassák Európában a menedékkérőket.

Harmadszor:

az EU-nak azonnal meg kell kezdenie kialakítani az egységes EU Menedékügyi és Migrációs Ügynökséget, és később egy egyesített uniós határvédelmet. A 28 külön menedékkérési rendszerek jelenlegi mozaikja nem működik: az drága, nem hatékony és vadul eltérő eredményeket termel ki magából annak meghatározásakor, hogy ki minősülhet menedékkérésre alkalmasnak. Az új ügynökség fokozatosan áramvonalasítaná az eljárásokat; közös szabályokat dolgozna ki a munkavállalásra és vállalkozásra, valamint harmonizált támogatásokat; valamint hatékony, jogokat tiszteletben tartó visszatérési politikát azon migránsok számára, akik nem kaphatnak menedéket.

Negyedszer:

biztonságos csatornákat kell létrehozni a menedékkérőknek azzal kezdve, hogy elszállítják őket Görögországból és Olaszországból rendeltetési országaikba. Ez sürgős annak érdekében, hogy csökkentsük a pánikot. A következő logikus lépés a biztonságos utak kiterjesztése a határrégióba, amivel csökkenteni lehet azon migránsoknak a számát, akik a veszélyes Földközi-tengeri átkelést választják.

Ha a menedékkérőknek ésszerű esélyük van arra, hogy végül is elérik Európát, akkor sokkal valószínűbb, hogy maradnak ott, ahol vannak. Ehhez a határ mentén fekvő országokkal kell tárgyalni, együttműködve az ENSZ Menekültügyi Hivatalával azért, hogy ott létre lehessen hozni feldolgozó központokat – és Törökországnak kell lennie a prioritásnak.

[Ötödször]

Az EU által kifejlesztett műveleti és pénzügyi megállapodásokat kell használni arra, hogy globális normákat lehessen megszabni a menedékkérők és migránsok kezelésére. Az átfogó **tervnek** ez az **ötödik része**.

Végezetül:

annak érdekében, hogy évente több mint egy millió menedékkérőt és migránst lehessen integrálni, az EU-nak szponzorként mozgósítania kell a magánszektor – NGO-kat, egyházi csoportokat és üzleti vállalkozásokat. Ehhez nem csak elegendő pénzeszegek kellene, de emberi és információtechnikai képesség is a migránsok és szponzorok közötti egyensúly létrejöttéhez.

A háború tépte Szíriából való kiáramlásnak soha nem kellett volna válsággá alakulnia. Az hosszú időn át alakult így, és azt Európának és a nemzetközi közösségnek könnyű volt előre látnia és kitűnően kezelnie. Orbán Viktor magyar miniszterelnök most szintén létrehozott egy hatpontos tervet a válság kezelésére. De terve – amely a menedékkérők és migránsok emberi jogait alárendeli a határok biztonságának – azzal fenyeget, hogy megosztja az EU-t és elpusztítja azt azzal, hogy visszautasítja azon értékeket, amelyekre épült, és megsérti azon törvényeket, amelyeknek az Uniót kellene kormányoznia.

Az EU-nak valódi európai menedékpolitikával kell válaszolnia, amely véget vet a pániknak és a szükségtelen emberi szenvedésnek.

George Soros

[Megjegyzés (már nem a fordítóé): Soros ezt a cikket néhány nappal azután írta, hogy a magyar miniszterelnök először nyilvánosságra hozta javaslatait az európai migránsválság kezeléséről.]

Eredeti angol forrás: <http://www.marketwatch.com/story/george-soros-heres-my-plan-to-solve-the-asylum-chaos-2015-09-29>

Magyar forrás, Lovas István munkája: <http://magyaridok.hu/kulfold/igenis-van-soros-terv-1-resz-2265181/> és <http://magyaridok.hu/kulfold/igenis-van-soros-terv-2-resz-2269534/>

Az eredeti angol forráscikk archivált változata, ha „véletlenül” eltűnne:

<https://web.archive.org/web/20170926134415/http://www.marketwatch.com/story/george-soros-heres-my-plan-to-solve-the-asylum-chaos-2015-09-29>

illetve <http://archive.is/2VQ0R>

Ez Európa utolsó esélye menekültpolitikájának megjavítására

George Soros, ForeignPolicy

Összefoglaló:

Az EU feldarabolt megoldásai szétesnek. A katasztrófa csak úgy kerülhető el, ha buzog a pénzügyi és politikai kreativitás.

A menekültválság már eddig is az Európai Unió lassú, de biztos szétesésével fenyegetett, de június 23-án egy még nagyobb elemi csapáshoz, a Brexithoz is hozzájárult.

Mindkét válság felerősítette az idegengyűlölő, nacionalista mozgalmakat szerte a kontinensen.

Ezek az erők az elkövetkező egy évben számos kulcsfontosságú szavazás megnyerésére törekednek, beleértve a 2017-es francia, holland és német választásokat, az EU menekültügyi politikájáról szóló idén október 2-án tartandó magyar népszavazást, illetve az ugyanezen a napon sorra kerülő megismételt osztrák elnökválasztást, valamint az októberben vagy novemberben megrendezendő, az ország alkotmányáról szóló olasz referendumot.

Ahelyett, hogy az EU egységesen lépett volna fel ezekkel a fenyegetésekkel szemben,

az EU-tagállamok egyre kevésbé hajlandóak egymással együttműködni.

A saját érdekeiket szolgáló, egymástól eltérő migrációs politikát folytatnak, gyakran a szomszédos országok nyilvánvaló kárára. Ebben a helyzetben rövid távon nem lehetséges egy átfogó és koherens európai

menedékjogi politika kialakítása, az Európai Bizottság erre irányuló erőfeszítései ellenére sem. Hiányzik az együttműködéshez szükséges bizalom, amelyet egy hosszú és fáradságos folyamat révén kell újra kiépíteni.

A bizalom hiánya azért jelent nagy gondot, mert az európai vezetők legfőbb prioritásának egy átfogó politika kialakítására kellene irányulnia, ami nélkül az unió nem maradhat fenn. A mostani menekültválság nem egyszeri, rövid távon lezajló esemény, a belátható jövőben fokozottabb migrációs nyomás alakulhat ki számos ok miatt:

az Európa és Afrika közötti demográfiai és gazdasági egyensúlytalanság, a szélesebb régióban tapasztalható, véget nem érő konfliktusok, illetve a klímaváltozás drámai hatásai következtében.

A problémákat más államokra, mások kárára áthárító migrációs politika, mint például a határon történő kerítésépítés nemcsak tovább töredezi az uniót, hanem súlyos károkat okoz az európai gazdaság számára, illetve az alapvető emberi jogok érvényesülése szempontjából is.

Milyen lenne a migrációs válság átfogó megközelítése, amely garantálná, hogy

évente legalább 300 000, a Közel-Keletről érkező menekült Európában – és remélhetőleg a világ más országaiban – történő befogadását?

Ez már elég nagy keretszám ahhoz, hogy meggyőze a valódi menedékkérőket arról, hogy ne kockáztassák életüket a Földközi-tengeren való átjutással, különösen akkor, ha illegális úton érik el Európát. Az illegális bevándorlás ugyanis megfosztaná őket attól a jottól, hogy valódi menedékkérőknek tekintsék őket.

Ez szolgálhatna alapul ahhoz, hogy

Európa biztosítsa a szükséges forrást a menekülteket jelentős számban befogadó, Európán kívüli országok támogatására,

ahol a menekültek ügyeit intéző központokat hoznának létre. Továbbá ez szolgálhat alapul egy tényleges uniós határőrség felállítására; a menedékjogi eljárások lefolytatásával és a menedékkérők integrálásával, illetve a menedékjogra nem jogosultak visszaszállításával kapcsolatos közös elvek kialakítására; valamint a Dublin III. szabályozás újratárgyalására annak érdekében, hogy az EU-n belül tisztességesebb módon osszák el a menedékjog nyújtásából fakadó terheket.

A válságra adott jelenlegi széttöredezett válaszlépéseket, amelyek az EU és Törökország közötti, a menekülthullám megállítására vonatkozó megállapodásban csúcsosodtak ki, **négy alapvető hiba** jellemzi.

– **Először is,**

ez nem igazán európai (mármint a válságra adott jelenlegi fokozatos válasz): a Törökországgal való megállapodást Angela Merkel német kancellár tárgyalta meg és erőltette Európára.

– **Másodsorban,**

az európai válaszlépések súlyosan alulfinanszírozottak.

– **Harmadsorban,**

ezek Görögországot de facto olyan menekültgyűjtőhellyé alakították át, amely ehhez nem rendelkezik megfelelő infrastruktúrával.

– **Végül,**

a válaszlépések nem önkéntes alapon történnek: olyan kvótákat próbálnak központilag megszabni, amelyeket sok tagállam radikálisan ellenez, továbbá a menekülteket olyan országokban telepítenék le, ahol nem látnák szívesen őket, és ahová ők nem is akarnak menni, miközben Törökországba szállítanak vissza olyanokat, akik illegálisan jutottak be Európába.

A Törökországgal aláírt megállapodás már a július 15-i puccskísérlet előtt is súlyos problémákat vetett fel, amelyek Európa jövőjét még bizonytalanabbá tették. A megállapodás, látszólag sikernek tűnhet, mivel a balkáni útvonal jórészt elzáródott, és a Görögországba érkező menekültek száma jelentősen csökkent. A menekülthullám így a veszélyesebb Földközi-tengeri útvonalra került át.

Ugyanakkor alapvetően tévesek voltak az EU-török megállapodással kapcsolatos előfeltevések, miszerint a menedékkérőket legálisan visszaszállíthatják majd Törökországba.

A görög bíróságok és a menedékjogi kérdésekben eljáró testületek ugyanis folyamatosan azt állapítják meg, hogy Törökország nem „biztonságos harmadik ország” a legtöbb szíriai menedékkérő számára. Ezt a helyzetet a puccskísérlet várhatóan tovább erősíti.

Görögországban a menedék fellebbezési bizottságok újabb átszervezését úgy, hogy a kormány iránt barátságosabbak legyenek, minden bizonnyal bíróság elé viszik, mint ahogyan az Európai Bizottságnak azt a július 13-i javaslatát, hogy felülírják a nemzeti bíróságok döntéseit.

MEGÁLLAPODÁSOKÉRT CSERÉBE MINDENT MEGTEHETNEK

Mindeközben az EU-török megállapodást, amely azon az előfeltevésen alapult, hogy a menekültek jogait pénzügyi és politikai szívességekre lehet elcserélni, még szélesebb körben is mintának tekintik. Júniusban ugyanis az Európai Bizottság arra szólított fel, hogy az afrikai partnerországok esetében a fejlesztési támogatásokat a migráció visszaszorításának végrehajtásától tegyék függővé. Ez azonban sérti azokat az értékeket és alapelveket, amelyeknek irányt kellene szabniuk az EU számára, szakít a fejlesztési támogatások évtizedes gyakorlatával, áruvá alacsonyítja mind a menekülteket.

Az afrikai, illetve más országokkal való megállapodás nem alapulhat azon, hogy ha megállítják a migránsok Európába özönlését, akkor megtehetnek bármit, ami szeretnének. Ez a megközelítés mindenkinek ártalmas, nemcsak morális, de politikai és gazdasági szempontból is.

Egy tisztességes, ugyanakkor pragmatikus megállapodás az Afrikában történő olyan fejlesztésekre fókuszálna, amelyek generációkon átívelően kezelnék a migrációnak alapvető és meghatározó okait. Az EU jelenlegi megközelítésének hatékony alternatívája hét pillérre támaszkodhatna.

– **Először is,**

az EU-nak és a világ többi részének jelentős számú menekültet kellene befogadnia biztonságos és rendezett módon, közvetlenül a frontországokból, ami jóval elfogadhatóbb lenne a közvélemény számára, mint a jelenlegi zűrzavaros helyzet. Ha az EU olyan kötelezettséget vállalna, hogy évente csak 300 ezer menekültet fogadna be, és amihez a világ más országai is csatlakoznának, akkor a valódi menedékkérők elég jónak ítélnék meg esélyeiket az Európába jutásra ahhoz, hogy ne a

menedékjog elvesztésével járó illegális utat válasszák. Ha ez még azzal is kiegészülne, hogy a nagyobb mértékű segélyek révén a frontországokban javulnának az életkörülmények, akkor nem is volna menekültválság. A gazdasági migránsok problémája azonban ezzel sem oldódna meg.

AZ EU-NAK VISSZA KELL SZEREZNI A HATÁRAI FELETTI ELLENŐRZÉST

[– Másodszor]

Ezzel eljutunk a **második ponthoz**: az EU-nak vissza kell szereznie a határai feletti ellenőrzést. Annál szinte semmi sem rémiszti meg jobban a közvéleményt, mint amikor kaotikus jeleneteket lát. Tizenöt hónappal a válság akut fázisának kezdete után továbbra is zűrzavaros a helyzet Görögországban és a Földközi-tenger térségében. Több mint 50 ezer menekült nyomorogva él rosszul szervezett, sebtiben felhúzott táborokban szerte Görögországban.

Az európaiak látják az erről szóló képsorokat, és azon csodálkoznak, hogy a gazdag és hatalmas EU nem képes a háború elől menekülő gyermekek és asszonyok alapvető emberi ellátását sem biztosítani. Mindeközben a világ legfejlettebb hadiflottái képtelenek megmenteni a Földközi- tengeren átkelőket. A vízbe fúltak száma 50 százalékkal nőtt idén. A helyzet cinikus magyarázata – miszerint az EU elrettentő cézzattal szándékosan engedi, hogy ilyen katasztrófa alakuljon ki – még aggasztóbb.

Az azonnal gyógyír egyszerű: Görögországnak és Olaszországnak elegendő támogatást kapna a menedékkérők ellátására, a hadihajóknak parancsot kell kapniuk, hogy a menekültek felkutatása és mentése (nem pedig a határok „védelmére”) legyen elsőrendű prioritásuk, és annak a korábbi ígéretnek a megvalósítása, amely szerint 60 ezer menedékkérőt telepítenének át Görögországból és Olaszországból az EU más tagállamaiba.

– Harmadsorban,

az EU-nak elő kell teremtenie azokat a pénzügyi eszközöket, amelyek biztosítják az EU előtt tornyosuló kihívások kezelését.

Évek óta az EU-nak egyre több kötelezettséget kellett finanszíroznia a rendelkezésre álló források csökkenése mellett. 2014-ben a tagállamok és az Európai Parlament abban állapodott meg, hogy csökkentik az EU költségvetését, és annak felső limitjét a tagállamok GDP-jének csekély, 1,23 százalékos szintjében határozták meg a 2020-ig terjedő időszakban. Ez tragikus következményekkel járó hiba volt. Ekkora méretű költségvetéssel az EU nem marad fenn.

Évente legalább 30 milliárd euróra lenne szüksége az EU-nak ahhoz, hogy egy átfogó menedéktervet tudjon kidolgozni.

Ezekre a forrásokra mind az unión belül – a hatékony határőrizeti és menedék szervek létrehozására, a tisztességes befogadási feltételek és menedékeljárások, illetve az integráció lehetőségnek biztosítására – mind az unión kívül szükség van, hogy támogatni lehessen a menekülteket befogadó országokat, és elősegítsék a munkahelyteremtést szerte Afrikában és a Közel-Keleten. A megfelelő méretű határőrizeti és menedékjogi szervek működtetése egyedül 15 milliárd euróba kerülhet.

Bár 30 milliárd euró hatalmas összegnek tűnhet, azonban jóval kisebbnek látszik, ha az elhúzódó válság politikai, humánus és gazdasági költségeit nézzük.

Fennáll például az a valódi veszély, hogy a nyitott belső határok schengeni rendszere felbomlik.

A Bertelsmann Alapítvány becslése szerint Schengen megszűnése önmagában évente 47 és 140 milliárd euró közötti veszteséget okozna az EU GDP-jében. A Bertelsmann Alapítvány számításai szerint Schengen megszűnése 10 év alatt mintegy 470 milliárd euróval, vagy évi 47 milliárd euróval csökkentené az EU GDP-jét.

A jelenlegi megközelítés azon alapul, hogy az EU költségvetéséből mindig csak minimális összegeket csoportosítanak át, és aztán arra kéri a tagállamokat, hogy járuljanak hozzá a különböző címkézett pénzügyi eszközökhöz, mint a Facility for Refugees in Turkey és az EU Regional Trust Fund for Syria, amelyek a Törökországnak nyújtandó pénzügyi kompenzációt, illetve a szíriai válságra válaszul a nemzetközi szervezetek és a térségbeli országok uniós támogatását szolgálják.

Ezek az alapok azonban csak átmeneti megoldást jelenthetnek, mivel se nem fenntarthatóak, se nem elég nagyok ahhoz, hogy megfelelően finanszírozzanak olyan erőfeszítéseket, amelyek nagyobbak és kiterjedtebbek a rendelkezésre álló eszközök mértékéhez képest.

Ezek az alapok hatásos eszközök lehetnek rövid távon ahhoz, hogy átcsoportosítsanak forrásokat, és lehetővé tegyék azt, hogy a tagállamok több forrást nyújtsanak egy adott speciális célra. Ám ezek az alapok rávilágítanak a jelenlegi rendszer alapvető hiányosságára is, nevezetesen arra, hogy

minden lépésnél a tagállamok éppen adott jóindulatától függenek.

Annak érdekében, hogy rövid távon a szükséges forrásokat elő lehessen teremteni, az EU-nak, ahogyan nevezem, „hirtelen” kell jelentősebb összegeket előteremtenie erre a célra. Ez viszonylag kisméretű uniós költségvetéssel megtámogatott

jelentős adósságfelvétellel biztosítható, ahelyett, hogy évről évre nem elegendő összegeket különítenek el erre a célra.

Jelenleg az EU-nál az a helyzet, hogy viszonylag alacsony összegű az adóssága költségvetéséhez képest, noha az uniós költségvetést adósságfelvételre kellene használnia, ahogy azt minden szuverén kormányzat teszi a világban.

Ha jelentős kezdeti befektetéseket hajtanának végre a határvédelemben, a tengeri keresési- és mentőműveletek vonatkozásában, valamint a menedékjogi eljárások és a menekültek tisztességes és emberséges elhelyezése terén, akkor talán mód nyílna arra, hogy a gazdaság, a politika és a szociális szféra dinamikája az idegengyűlölet és az elégedetlenség felől olyan konstruktív fejlemények felé mozduljon el,

amelynek mind a menekültek, mind a befogadó országok haszonélvezői lennének.

Hosszú távon ez csökkenti majd azt az összeget, amelyet Európának a menekültválság kezelésére, illetve az abból történő kilábalásra kell költenie.

Az évente biztosított csekély források helyett, a program elején befektetett nagyobb összeg segítségével az EU hatékonyabban tudna reagálni a menekültválság legveszélyesebb következményei közül néhányra, illetve meg tudná előzni a legsúlyosabb következményeket is.

Toldozgatás-foltozgatás helyett, határozott forrás-befektetéssel van csak esély a válság kezelésére.

A válságba beletartozik a tagállamokban kialakult bevándorló ellenes hangulat is, amely erősítette az autokrata politikai pártokat, illetve fokozta azok reménytelenségét, akik tragikus helyzetükben Európában szeretnének menedéket találni, de jelenleg a közel-keleti befogadó országokban a

társadalom perifériájára szorultak, vagy görögországi tranzitállomásokon rekedtek.

Ennek finanszírozásához előbb vagy utóbb új európai adókat kell kivetni. Az addig is jelentkező igényeket részben a már létező uniós pénzügyi eszközök – Fizetési Mérleg Támogatás, Makropénzügyi Támogatás és az Európai Pénzügyi Stabilitási Mechanizmus (EFSM) – fel nem használt hiteleiből lehetne fedezni. A fenti eszközökben összesen több mint 50 milliárd euró értékű fel nem használt hitel érhető el. Ezeket a pénzügyi eszközöket újra kell tervezni, és mandátumukat ki kell bővíteni, ami jelentős ellenállásba ütközik majd. A fenti összeg azonban jól mutatja, hogy az EU mekkora mértékű fel nem használt pénzügyi kapacitással rendelkezik. De ezek nem elegendő okok arra, hogy elkerüljük az Európai Unió még fel nem használt pénzügyi kapacitásának megcsapolását.

Az euróválság tetőpontján a tagállamok képesek voltak megteremteni a politikai akaratot arra, hogy olyan új eszközöket hozzanak létre, amelyek erősítették az EU pénzügyi erejét.

A később Európai Stabilitási Mechanizmussá (ESM) váló EFSM, egy év alatt mintegy 500 milliárd euróra növelte az EU hitelfelvételi kapacitását, ami azt bizonyítja, hogy ha megvan a szükséges akarat, akkor megoldhatóak a nehézségek. Ezeknek az eszközöknek esetében azonban három korlátozó tényező áll fenn: jórészt kormányköziek, valamint a tagállamok, nem pedig az EU költségvetésének garanciáján alapulnak, ugyanis az uniós büdzsé túl kicsi ahhoz, hogy egy ekkora mértékű hitelfelvételt lehetővé tegyen. Másrészt a tagállamok részéről történő egyhangú felhatalmazást követelik meg, illetve harmadrészt lényegében arra találtattak ki, hogy pénzt hitelezzenek más tagországoknak, ahelyett hogy az EU nevében tényleges pénzköltést tennének lehetővé.

Ebből a helyzetből egyetlen kiút látszik: a megoldás mellett elkötelezett tagországok olyan koalíciója, amely nem igényel egyhangú döntést. Ezek a kezdeményezések az EU költségvetésének mélyebb reformját idézhetik elő.

Ezért tűnt biztatónak tavaly Wolfgang Schäuble német pénzügyminiszter páneurópai üzemanyagadóra tett javaslata. Nem sokkal később azonban világossá vált a kezdeményezés korlátja, amikor Schäuble az EU ki nem használt kölcsönfelvételi kapacitásának hasznosítása ellen emelte fel szavát.

Tagadhatatlan, hogy most az Európai Unió lényege és léte forog kockán. A felelőtlenség csúcsa és a kötelességek elhanyagolásának bűne lenne, ha anélkül hagynánk szétesni az EU-t, hogy nem próbáljuk meg az uniós pénzügyi források hasznosítását.

Nemzeti vészhelyzetek esetén a kormányok kötvényeket bocsátottak ki. Mikor kellene az EU-nak felhasználnia a jórészt érintetlen hitelfelvételi kapacitását, ha nem egy olyan pillanatban, amikor az unió léte került végzetes veszélybe?

Ennek a lépésnek további előnye lenne, hogy biztosítaná az európai gazdaság szükséges élénkítését is. Miután jelenleg a kamatráták történelmi mélypontra kerültek, így most különösen kedvező alkalom kínálkozik az adóssághoz fordulásra.

– Negyedrészt,

a válságot arra lehetne felhasználni, hogy a határok védelme, a menedékkérelmek elbírálása és a menekültek elhelyezése terén közös európai mechanizmusok alakuljanak ki. Történt már előrelépés ezen a

területen: az Európai Parlament júliusban elfogadta az Európai Határ- és Parti Őrség létrehozására vonatkozó jogszabályt. A Dublin III. szabályozás –amely meghatározza, hogy melyik ország felelős a menedékkérők ügyének elbírálásáért és azok befogadásáért– azonban megakadályozza, hogy szolidaritás alakuljon ki az EU-tagállamok között, hiszen a terhek legnagyobb részét arra az országra helyezi, ahol az adott menedékkérő elsőként lépett be az unióba. Ezt a szabályozást szükséges lenne újratárgyalni.

Ezen a téren egy európai megoldás körvonalazódik Görögországban, ahol az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) de facto megvizsgálja a menedékkérelmeket annak érdekében, hogy ezzel segítse a túlterhelt görög hatóságokat. Egy egységes európai menedékjogi eljárás nem ösztönözné többé a menedékkérőket arra, hogy egyszerre több tagállamban is menedékjogért folyamodnak, illetve erősítené a tagállamok közötti bizalmat is.

– Ötödrészen,

amikor a kérelmezők jogát elismerik a menedékjogra, szükség lenne egy olyan mechanizmusra, amely közös egyetértés alapján helyezi el a menekülteket Európán belül. Döntő fontosságú lesz az EU számára, hogy újragondolja a halva született letelepedési és áthelyezési programok végrehajtását. Az Európai Bizottság által júliusban beterjesztett új javaslatai már ebbe az irányba mutatnak. Az unió nem tudja kikényszeríteni, hogy a tagállamok vagy a menekültek részt vegyenek ezekben a programokban. A menekültek elhelyezésének önkéntes alapon kell történnie. Egy megfelelő mechanizmus révén világossá válhatnak a menekültek és a befogadó közösségek preferenciái, így a menekülteknek esélyük lenne oda kerülni, ahová szeretnének, és ahol szívesen látják őket. Az EASO által kidolgozott tervek ebbe az irányba mutatnak.

Fontos lenne, hogy ezeket a programokat az érintett közösségek magukénak tekintsék. Polgármesterek szerte

Európában jelezték készségüket arra, hogy tragikus helyzetben lévő menekülteket befogadjanak, azonban sokszor a nemzeti kormányzatok akadályozzák ezeket a törekvéseket.

A köz- és a magánszféra által finanszírozott programok – amelyben egyének kis csoportja, közösségi szervezetek és cégek támogatják pénzügyileg és más módon, így például az oktatás és az álláskeresés terén az újonnan érkezőket – húzhatnak hasznot a polgárok kiaknázatlan jóakaratából szerte Európában.

A kanadai modell jó példával szolgálhat, bár az ország földrajzi kontextusa eltér Európáétól. Mindössze négy hónap alatt 25 ezer szíriai menekültet fogadott be Kanada, és a köz-, valamint a magánszféra együttműködésén alapuló programok, illetve helyi civil szervezetek segítségével integrálta őket.

A kormányzat azt is bejelentette, hogy további 10 ezer szíriai menekültnek ad menedékjogot, így 2016-ban összességben 44 ezer menekültet fogad be. (Ugyanakkor Kanada évente összességében 300 ezer migránst fogad be, ami az EU esetében évi 4,5 millió migráns befogadásával lenne egyenértékű.)

A menekültek betelepítésére vonatkozó kanadai eljárás hosszú idő alatt finomodott, és még déli szomszédjának nagyon alapos biztonsági előírásainak is megfelel. A szíriai menedékkérők ügyének részletekbe menő elbírálását mintegy 500 konzuli és katonai tisztviselő hajtotta végre. A párizsi és brüsszeli terrorcselekmények ellenére is a közvélemény és a kanadai média is pozitívan fogadta ezeket az intézkedéseket.

A siker meghatározó eleme volt az eltökélt politikai vezetés, a menekülteket befogadó helyi közösségekkel való szoros együttműködés, az alapos átvilágítási és letelepedési eljárások, valamint az elkerülhetetlen problémákkal való szembenézés. Hasonlítsuk össze a kanadai helyzetet az európaival, és képet kaphatunk arról, hogy az EU-nak milyen hosszú utat kell még megtennie.

– Hatodszorban

az EU-nak a nemzetközi közösséggel együtt nagyvonalúbban kellene támogatnia a menekülteket befogadó, uniós kívüli országokat, mint ahogy azt most teszi. A szükséges támogatás egyrészt pénzügyi jellegű, amivel az olyan országok, mint Jordánia megfelelő iskoláztatást, lakhatást, képzést és egészségügyi ellátást tudna biztosítani a menekültek számára. Másrészt ez a támogatás a kereskedelmi könnyítések formájában valósulhatna meg, amivel az érintett országok mind a menekültek, mind saját polgáraik számára munkahelyeket tudnának biztosítani.

Nincs értelme annak, hogy Európa több mint 200 milliárd eurót fordítson 2015-2020 között arra, hogy a saját területén belül kezelje a válságot – hiszen ekkora az az összeg, amelyet a tagállamok a tervek szerint menekültek befogadására és integrálására költenének el –, miközben az összeg töredékének külföldön történő felhasználása kezelhető mértékűvé tenné a migrációs helyzetet.

Hasonlóképpen, az EU-nak bőkezűbbnek kell lennie Afrika támogatásában is. Nyilvánvalóan nem elégséges, hogy a migráció kontrolljáért cserébe pénzügyi segítyt kínál fel, ahogy az az Európai Bizottság júniusi javaslatában olvasható.

Ez a megközelítés csak arra jogosítja fel az afrikai vezetőket, hogy a migrációt Európával szembeni fenyegetésként kezeljék, ahogy azt Erdogan

is tette. Ehelyett a valódi fejlesztési kérdésekre, a szabadkereskedelemre, jelentős mértékű beruházásokra és a korrupció felszámolására vonatkozó kötelezettségvállalásokra kellene a hangsúlyt helyezni.

Néhány európai vezető egy afrikai Marshall-tervre szólított fel. Ez egy csodálatra méltó törekvés. Amikor azonban a részletekről esik a szó, Európa nagyon messze van ettől a víziótól. A II. világháború után az Egyesült Államok éves GDP-jének 1,4 százalékát fektette négy éven át Európa újjáépítésébe. Az eredeti Marshall-tervnek megfelelő mértékű mostani uniós befektetés évente négy éven át mintegy 270 milliárd eurónyi összeget feltételezne. Ettől a mértéktől azonban nagyon messze vagyunk.

– A hetedik

és egyben utolsó pillére a jelenlegi uniós irányvonal alternatívájának az, hogy

az idősödő európai népesség ismeretében az EU-nak lényegében egy olyan környezetet kell kialakítania, amelyben a gazdasági migrációt, gyakorlatias módon, az európai népek érdekében lehetne felhasználni.

Merkel kancellár tágra nyitotta a menekültek előtt Németország kapuit, azonban nagylelkű lépése nélkülözötte a megfelelő átgondoltságot, nem vette figyelembe a döntése által kiváltott szívóhatást. A több mint egymillió menedékkérő hirtelen áradata túlterhelte a hatóságok kapacitását, és a közvéleményt a migránsok ellen fordította. Az EU-nak most sürgősen korlátoznia kell az újonnan érkezők beáramlását, amit csak a gazdasági migránsokkal szembeni diszkriminációval tud megvalósítani.

A migráció által eredményezett elérhető előnyök jóval felülmúlják a bevándorlók integrálásának költségeit. A képzett gazdasági bevándorlók fokozzák a

termelékenységet, növekedést idéznek elő, és a befogadó ország abszorpciós kapacitását növelik.

Az eltérő származású emberek eltérő képzettséget, ismereteket hoznak magukkal, hozzájárulásuk főként azokból az innovációkból adódik, amelyeket a saját specifikus képzettségük révén képesek megvalósítani. Számos történeti bizonyíték támasztja ezt alá, kezdve a hugenották első ipari forradalomhoz való hozzájárulásával, azzal, hogy a szövést meghonosították Angliában. Minden ilyen bizonyíték azt a konklúziót erősíti, hogy a migránsok jelentős mértékben képesek elősegíteni az innovációt és a fejlődést, ha erre esélyt kapnak.

Ennek a hét elvnek, megvalósítása esetén, lényeges szerepe lehet a közvélemény félelmeinek csökkentésében, a menedékkérők kaotikus áradata megfékezésében, az újonnan érkezők integrálása biztosításában, valamint a közel-keleti és afrikai országokkal való kölcsönösen előnyös kapcsolatok kialakításában és Európa nemzetközi emberességi kötelezettségeinek teljesítésében.

A menekültválság nem az egyedüli krízis, amellyel Európa szembenéz, azonban ez a legszorongatóbb.

Ha pedig az unió jelentős előrelépést tudna elérni a menekültek ügyében, akkor az könnyebbé tenné a többi válság megoldását is, kezdve a folyamatos görög adósságválságtól, a Brexit okozta problémákon át, az Oroszország által jelentett kihívásokig. A nehéz feladvány minden egyes darabját a helyére kell tenni, ám a siker esélyei csekélyek. Amíg azonban esély mutatkozik egy olyan stratégiára, amely sikerülhet, mindazoknak fel kell sorakoznia mögötte, akik az Európai Unió túlélését akarják.

Jó 400 000 ember érkezik idén Európába, veszélyes utakon. Mintegy fele ezen embereknek a szíriai polgárháború vagy pedig az eritreai brutális kormányzati elnyomás elől menekül. Amire eléri a Nyugatot, kétszer is

kockáztatják életüket: egyik alkalommal akkor, amikor saját országaikból menekülnek, másodszer pedig akkor, amikor belépnek a miénkbe.

Számos korábbi konfliktus áldozatai szerencsésebbek voltak. Az 1956-os szovjet invázió után 200 000 magyar menekült Ausztriába és Jugoszláviába. És hónapokon belül csaknem mindegyikük új hazára talált olyan messze is, mint az USA, Ausztrália, Brazília és Tunézia. Egy nemzedékkel később, amikor a háború milliókat tett hontalanná Indokínában, a nemzetközi közösség 1,3 milliónak nyújtott menedéket. Az 1990-es években a balkáni konfliktusok csaknem 4 millió embert tettek hontalanná és a világ akkor is segített.

De a mai menedékválságban az EU nem tudott kollektíven fellépni, és ez arra vezette az országokat, hogy saját maguk vegyék kezükbe az ügyeket.

Magyarország kerítést épít szerbiai határán. A frontvonalban lévő államoknak nem akaródnak eleget tenni kötelességüknek az európai menedékrendszer értelmében.

Például úgy, hogy nem nyújtanak megfelelő fogadtatást és nem biztosítanak kellő befogadási helyeket, amivel arra bátorítják őket, hogy az EU-ban máshová menjenek. Franciaország és Ausztria ideiglenesen ismét bevezette határaikon az útlevél ellenőrzést.

Az 1951-ben elfogadott menekültügyi megállapodás után Európa évtizedeken át annak morális és műveleti gerincévé vált. De már nem az. Májusban az Európai Bizottság átfogó migrációs programot javasolt, amely megvalósítása esetén az európaiaknak azt nyújtaná, amit akarnak, vagyis azt, hogy úgy érezzék, a migrációs áramlatok egy bizonyos mértékben irányítottak. A legtöbb uniós országban a polgárok a törvényes migrációra pozitívan tekintenek; a határaikon megnyilvánuló káosz az, ami a populisták karjaiba hajtja őket.

De a Bizottság programjának csak két aspektusa kapott azonnal támogatást: egy múlt hónapban megindított katonai misszió, amely a Földközi-tengeren működő csempészeket vette célba, és egy olyan robusztus erőfeszítés, amely révén visszaküldik azon migránsokat, akik nem minősültek nemzetközi védelemre alkalmasaknak. A terv többi része, amelynek célja az volt, hogy életet mentsenek meg és megélhetést biztosítsanak azoknak, akik képtelenek hazamenni, támadás alá kerültek.

A legnagyobb ellenállás azon elképzeléssel szemben nyilvánult meg, amelynek célja az volt, hogy Görögországból és Olaszországból 40 000 menedékkérőt más országokban helyezzenek el ügyük intézésére. Végül csak 32 000 személyt fogadtak el, önkéntes alapon. Ezen országok legtöbbször esetében ennek hatása minimális lenne, és azok is minden bizonnyal élveznék az áthelyezési elv előnyeit, ha a migrációs áramlási útvonalak áttevődnek. Nem sikerült azt a javaslatot sem megvalósítani, hogy 20 ezer menekültet fogadjanak be közel-keleti menekülttáborokból.

E programok megtestesítik a közös felelősség szellemét, ami az EU szívtájékán fekszik. Ha e programok nem válnak a közös európai menedékrendszer állandó és kötelező jellemzőivé, szétesnek. Ha viszont jóváhagyják őket, az európai menedékrendszer mintaként szolgálhat a menedékvédelem nemzetközi együttműködése számára.

Európának lehetővé kellene tennie a menekülteknek, hogy biztonságban kérjék a menedéket. Ez nem jelenti azt, hogy védelmet kell adni mindenkinek, akinek arra szüksége van. De azokat, akiket Európa nem fogad el, nem lenne szabad kényszeríteni életük kockáztatására. A gyakorlatban ez azt jelentené, hogy megengedjük az embereknek, nyújtsák be külföldről menedék iránti kérelmüket.

Több ezer szíriai menekült munkanélküliként sorvadozik libanoni és jordániai menekülttáborokban úgy, hogy közben orvosi, ápolói, építőmunkási szakképzettségükre

szükség van Európában. Az EU- nak lehetővé kellene tenni számukra, hogy munkavégzési vízumért folyamodjanak.

Az EU-nak az integrált migrációs és menedékpolitikára való törekvésében meg kellene szabadulnia a 28 párhuzamos rendszer pazarlásától és átfedéseitől. Egyetlen európai menedék- és migrációs ügynökségnek kellene lennie például, amely az egész unióra vonatkozóan dolgozna fel a menedékkérelmeket. Egy idő után létre kellene hozni a közös határvédelmet is.

Az EU migrációs rendszerét úgy kell átalakítani, hogy az egy kollektívabb és általánosabb szellemet tükrözzön – és úgy, hogy az hübb legyen az európai értékekhez.

George Soros

Eredeti angol forrás: <http://foreignpolicy.com/2016/07/19/this-is-europes-last-chance-to-fix-its-refugee-policy-george-soros/>

Magyar forrás, Lovas István munkája:

<http://magyaridok.hu/belfold/igenis-van-soros-terv-3-resz-2274295/>

<http://magyaridok.hu/kulfold/igenis-van-soros-terv-4-resz-2279839/>

<http://magyaridok.hu/kulfold/az-eu-jelentos-hitelfelvelevel-biztosithato-cel-elerese-2289751>

<http://magyaridok.hu/kulfold/az-europai-unio-lenyege-es-lete-forogkockan-2294419/>

<http://magyaridok.hu/kulfold/menekultvalsag-legszorongatobb-krizis-europa-szamara-2299177/>

<http://magyaridok.hu/kulfold/igenis-van-soros-terv-8-resz-2303620/>

Az eredeti angol forráscikk archivált változata, ha „véletlenül” eltűnne:
<https://web.archive.org/web/20170102214102/http://foreignpolicy.com/2016/07/19/this-is-europes-last-chance-to-fix-its-refugee-policy-george-soros/>

illetve <http://archive.is/2xfmR>

A „Terv” szó használata

A "TERV" szó használata még, Soros György tollából a saját weboldalán:

1.) George Soros – Europe: A Better Plan for Refugees

<https://www.georgesoros.com/2016/04/09/europe-a-better-plan-for-refugees>

Ha eltűnne a cikk, akkor biztonsági mentések:

<http://web.archive.org/web/20171013130159/https://www.georgesoros.com/2016/04/09/europe-a-better-plan-for-refugees>

valamint itt:

<https://archive.is/FPgBQ>

2.) George Soros – Rebuilding the Asylum System

<https://www.georgesoros.com/2015/09/26/rebuilding-the-asylum-system>

Ha eltűnne ez a cikk, akkor biztonsági mentések:

<http://web.archive.org/web/20171013130208/https://www.georgesoros.com/2015/09/26/rebuilding-the-asylum-system>

valamint itt:

<https://archive.is/DSqn5>

A dokumentum szerkesztőinek megjegyzése:

további, elég gyakori használata az angol terv szónak ("plan") Soros weboldalán az alábbi linken látható. Úgy látszik, a globális főgróf előszeretettel osztja meg minden fontos témában a terveit az arra rászorulókkal - természetesen, a végrehajtáshoz szükséges pénzügyi fedezeteket ő KÉSZSÉGGEL biztosítja:

<https://www.google.hu/search?q=plan+site%3Ageorgesoros.com>